

การเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผล และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย
และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

Comparisons of the effect and Creative Thinking Young Children
as Researchers Learning and Traditional Approach

ผู้วิจัย นางเทระวรรณ เสนารักษ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ดร.นุชชานา เหลืองอังกูร (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ จุมปาแปด

Researcher : Mrs. Terawan Senaruk; Thesis Advisors : (1) Dr. Nuchawana Luanganggoon

(2) Asst. Prof. Dr. Virun Jumpafad

บทคัดย่อ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยมีหลายรูปแบบซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติต่างส่งผลให้เด็กได้คิดทั้งการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์เหมาะสมกับวัย การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและการจัดการเรียนรู้ตามปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยกับกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายธาตุนารายณ์ อำเภอเมืองสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 36 คน จาก 2 ห้องเรียน ได้มาโดยแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย และแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ 2) แบบทดสอบ มีจำนวน 2 ฉบับ ประกอบด้วย แบบทดสอบการคิดเชิงเหตุผล ซึ่งมีค่าความยากง่าย รายข้อตั้งแต่ .33-.74 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .26-.80 ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .92 และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์จากการวาดภาพ TCT-DP (Test of Creative Thinking-Drawing Production) ของเยลเลน และเออร์บัน (Jellen and Urban) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มทดลองและควบคุมที่แท้จริง วัดผลก่อนและหลังทดลอง (True control group Pretest-Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร t-distribution

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสรุปการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยส่งเสริมให้เด็กมีการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังทดลองสูงขึ้นกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

ABSTRACT

There are several models of organization of learning experiences for early-childhood children. An organization of researcher child learning experiences and an organization of traditional learning experiences can all cause children to think both reasonable thinking and creative thinking as appropriate to their age. The purpose of this study were : 1) to compare reasonable thinking and creative thinking of early-childhood children between before and after receiving the organization of researcher child learning experiences and the organization of traditional learning experiences, and 2) to compare reasonable thinking and creative thinking of early-childhood children between the group receiving the organization of researcher child learning experiences and the group receiving the organization of traditional learning experiences. The sample used in the study consisted of 36 early-childhood children from 2 classrooms at the Kindergarten 2 level attending That Narai Network Directing Center in the second semester of the academic year 2009, obtained using the cluster random sampling technique. Two types of the instruments used in this study were : 1) plans for the organization of researcher child learning experiences and plans for the organization of traditional learning experiences, 2) two tests : a reasonable thinking test with difficulties ranging .33-.74, discriminating powers ranging .26-.80, and reliability of .92 ; and Jellen and Urban's Test of Creative Thinking-Drawing Production. The research design was experimental research. An experimental group and a true control group used pretest-posttest design. The statistics used for analyzing the collected data were mean and standard deviation ; and t-distribution was employed for testing hypotheses.

The results of the study were as follows:

1. The early-childhood children in the group receiving the organization of research child learning experiences and those in the group receiving the organization of traditional learning experiences had higher reasonable thinking and creative thinking abilities after the experiment than before the experiment at the .01 level of significance.
2. The early-childhood children receiving the organization of research child learning experiences had higher reasonable thinking and creative thinking abilities after the experiment than those in the group receiving the organization of traditional learning experiences at the .05 level of significance.

In conclusion, the organization of researcher child learning experiences could promote children to increase their reasonable thinking and creative thinking abilities after the experiment to be higher than the organization of traditional learning experiences. Therefore, teachers should implement the method of the organization of researcher child learning experiences in learning-teaching organization for developing early-childhood children to achieve the learning objectives in the future.

บทสรุป

สภาพการณ์ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและตลอดเวลาจนเกิดกระแสการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารมากเกินไปโดยที่ไม่สามารถรู้จักคิด พิจารณาต่อสิ่งดังกล่าว การศึกษาจึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่มี

มีส่วนช่วยให้เด็กได้ มีทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการคิด ได้อย่างถูกต้องและมีความหมายการสอนให้เด็กรู้จักคิด จึงนับเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาประเทศและถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของชาติ และปัจจุบันจากผลการประเมินมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถการคิดรวบยอด คิดแก้ปัญหา และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลการประเมินใน ภาพรวมพอใช้ ซึ่งผลการประเมินของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เมื่อวันที่ 7-9 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2549 ในมาตรฐาน นี้ของโรงเรียนบ้านหนองปลาตุ๊กครีวิทยาอยู่ในระดับ พอใช้ (2549 : 5-6) ต้องหาทางพัฒนาให้สูงขึ้น

จากหลักการแนวคิดและการศึกษางานวิจัย ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนในระดับปฐมวัย หลายปี ผู้วิจัยเห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเด็ก นักวิจัยเป็นรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ เหมาะกับเด็กปฐมวัยอีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา ด้านการคิดและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ของเด็ก การจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย (Children as a Researcher) เป็นวิธีการสอนที่ลีริมา ภิญญอนันตพงษ์ (2545) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ขึ้น ซึ่งครู นำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กโดยการ ผสมผสาน บูรณาการการสอน การเรียนรู้ การแนะแนว และการประเมินเข้าด้วยกัน นำกรอบแนวคิดในการ จัดการเรียนรู้เน้นเด็กเป็นสำคัญ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแนวคิดของ กระบวนการวิจัยเป็นหลักการ แนวคิด และแนวปฏิบัติสู่ การจัดการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้งาน วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ซึ่งการวิจัยเป็นกระบวนการ แสวงหาความรู้เริ่มต้นที่ความอยากรู้อยากเห็น นำไปสู่การค้นหาคำตอบเกิดความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน การให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยเป็นวิธีที่ สอดคล้องกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยแห่งช่วงพลังการเติบโตของชีวิตที่ควรได้รับ การพัฒนาศักยภาพ โดยใช้วิธีการวิจัยเป็นพื้นฐานใน การเรียนรู้เพราะการวิจัยคือ กระบวนการสร้างองค์ ความรู้ใหม่ ซึ่งการพัฒนารูปแบบการสอนการจัดการ เรียนรู้ที่ครูนำไปปฏิบัติการสอนตนเองและสอดคล้องกับทิศทางการวิจัยของประเทศ คือ การวิจัยที่นำ ประเทศไปสู่การพึ่งพาตนเองและตรงกับแผนการวิจัย แผนการวิจัยวิธีการสร้างปัญญาให้กับทรัพยากรมนุษย์ ทุกระดับ การวิจัยพัฒนาการเรียนรู้อันเด็กได้รู้จักการ เรียนรู้ตลอดชีวิต มีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้ และเลือกหัวข้อที่สนใจ เด็กได้อภิปรายพูดคุยถึงหัวเรื่อง ที่ต้องการศึกษาร่วมกันซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการ สื่อสารความหมาย ทักษะการลงความเห็น ขั้นที่ 2 ค้นคว้าวิจัยหาความรู้ ในขั้นนี้เด็กจะได้ลงมือปฏิบัติจริง และครูกระตุ้นให้เด็กคิดหาคำตอบด้วยการตั้งคำถาม ซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

ขั้นที่ 3 การประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ครูใช้วิธีการ สังเกต การสัมภาษณ์ การพูดคุย การจดบันทึกเพื่อทำ การประเมินตามสภาพจริง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ แบบเด็กนักวิจัยยังช่วยส่งเสริมความสามารถในการคิด เชิงเหตุผล การแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการคิดพื้นฐานสำหรับ เด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเอง สอดคล้องกับ การจัดการศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับพัฒนาการทางสมองเด็กปฐมวัย (2551) หากเด็ก ปฐมวัยทุกคนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ เหมาะสมจะทำให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพตามวัย ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผล และความคิด สร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิด สร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยกับกลุ่มที่ได้รับการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบเทคนิควิธีการในการพัฒนารูปแบบการ จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถใน การคิดเชิงเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ของครู เพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการคิดเชิงเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและกลุ่มที่ได้รับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติมีการคิดเชิงเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการ ทดลอง

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีการคิดเชิงเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

วิธีวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายธาตุนารายณ์ อำเภอเมืองสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 215 คน จำนวน 10 ห้อง จาก 9 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายธาตุนารายณ์ อำเภอเมืองสกลนคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 36 คน จาก 2 ห้องเรียน ได้มาโดยแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองปลาตูกศรีวิทยา จำนวน 18 คน ชาย 6 คน หญิง 12 คน ซึ่งเรียนด้วยวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย กลุ่มควบคุม ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนห้วยทรายวิทยา จำนวน 18 คน ชาย 12 คน หญิง 6 คน เรียนด้วยวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 วิธี ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การคิดเชิงเหตุผล ด้านการเปรียบเทียบ ด้านการจัดประเภท ด้านการหาส่วนที่หายไปของภาพ และด้านอุปมาอุปไมย และความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ด้านความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดละเอียดลออ (Elaboration)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองปลาตูกศรีวิทยา โรงเรียนห้วยทรายวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร

2. จัดเตรียมเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

3. วางแผนดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนเอง

4. ชี้แจงวัตถุประสงค์การจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิธีปฏิบัติและวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้วิจัย ให้กับเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุมเข้าใจ

5. นำแบบทดสอบวัดการคิดเชิงเหตุผลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของเยลเลนและเออร์บัน (Jellen and Urban) ซึ่งเป็นแบบทดสอบจากผลการวาดภาพ TCT-DP (The test for creative thinking-Drawing Production) ดำเนินการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) ทั้งสองกลุ่ม

6. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้เตรียมไว้จนครบทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ทดลองกับโรงเรียนบ้านหนองปลาตูกศรีวิทยา และกลุ่มควบคุมสอนโดยวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ จำนวน 32 แผน เวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ครั้ง วันละ 30 นาที ช่วงกิจกรรม เสริมประสบการณ์

7. ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ทั้งความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล และความคิดสร้างสรรค์ของเยลเลนและเออร์บัน (Jellen and Urban) ซึ่งเป็นแบบทดสอบจากผลการวาดภาพ TCT-DP (The test for creative thinking-Drawing Production) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับที่นำไปสอบก่อนการทดลองทั้งสองกลุ่ม

8. นำแบบทดสอบวัดการคิดเชิงเหตุผลทั้ง 4 ฉบับ มาตรวจให้คะแนน และนำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของเยลเลนและเออร์บัน (Jellen and Urban) มาตรวจให้คะแนนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ

9. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการคิดเชิงเหตุผล และความคิดสร้างสรรค์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่าที

3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล และความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน (r_{xy})

4. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย และกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ โดยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดังนี้ เด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล

1. การเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยระหว่างก่อน และหลังการทดลอง ผลปรากฏว่าเด็กปฐมวัยกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยและกลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ

มีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยมีความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์หลังทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยทำให้เด็กมีการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาเกี่ยวกับการคิด ควรนำวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยไปใช้และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ก่อนที่จะนำวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยไปใช้ ควรทำการศึกษาหลักการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมเพื่อที่จะได้นำไปใช้ได้ถูกต้อง และส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผลและคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดีต่อไป

1.3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยควรนำไปจัดบูรณาการกับหลาย ๆ กิจกรรม และควรใช้คำถามปลายเปิดที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้เด็กคิดต่อเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงเหตุผล และกระตุ้นให้เด็กตอบจากความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ

1.4 ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย เพื่อส่งเสริมการคิดเชิงเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์ครูสามารถปรับเปลี่ยนหรือยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม เพื่อความต่อเนื่องของกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมครูควรมีแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อจะได้บันทึกและนำผลมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้หรือพฤติกรรมที่ต้องการแก้ไขเด็ก เป็นต้น ว่าความพร้อมความสนใจ ความกระตือรือร้น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ความตั้งใจ การคิด การกล้าพูด กล้าแสดงออก การนำเสนอผลงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กได้คิดอย่างมีเหตุผลและเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดีซึ่งควรบันทึกทุกวัน

1.6 ควรให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการวิจัยและส่งเสริมพัฒนาการของลูกหลานของตนให้พัฒนาดียิ่ง ๆ ขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เวลาที่ใช้ทดลอง 8 สัปดาห์อาจเห็นผลยังไม่ชัดเจนควรใช้ระยะเวลาในการทดลองให้มากกว่านี้

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย ที่มีต่อการพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ด้านพฤติกรรมทางสังคม ด้านภาษา และด้านวิทยาศาสตร์

2.3 ควรมีการศึกษาทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองในระดับการศึกษา ปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย

2.4 ควรมีการนำวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยไปปรับใช้สอนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป และปรับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง (Brain-Based Learning : BBL) ต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. การจัดการศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตรและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2551.

กาญจนา สองแสน. ผลการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

กวีณา จิตนุพงศ์. ความสามารถการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

ชยุดา พยุงวงษ์. การศึกษาผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

ทีติลดา พิไลกุล. ผลการจัดการเรียนรู้แบบเด็กนักวิจัยที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

นันทชัยพร จิระจรรย์. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการวาดภาพประกอบเสียงเพลงไทยเดิม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

บงกช ทองเอี่ยม. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

ปรีชา บุญมาศ. ทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เน้นการผสมสี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.

เพียงจิตร โรจน์สุภรัตน์. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมวาดรูปเป็นกลุ่มกับเป็นรายบุคคล. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.

เยาวพา เตชะคุปต์. กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2542.

วราภรณ์ นาคะศิริ. การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้

ทรายสี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

สุรางค์ โค้วตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

อารี พันธุ์มณี. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ 1412, 2537.

Bruner. J.S. The Process of Education. New York : Harvercity, 1969.

Guilford. J.P. Factors that Aid and Hinder Creativity. New York : Teachers College Record, 2000.

Jellen,G. & Urban, K. "Test For Creativity Thinking Drawing Production," The Creative Child and Adult Quarterly. 11(8) : 107-155. 1986,

Kelley, Roamona M. Danial. "Effect of an Administrative Plan for Excellence in Creativity in First Graders," Dissertation Abstracts International. 32-A. : July, 1983.